

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1740. usque ad annum 1742

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1787

VD18 90119649

§. 67. Nova appellantium attentata in Galliis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67882](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67882)

Sæc. XVIII. A. C. 1742. stringere velit. Præterea die trigesima Martii ad ipsum etiam, ut vocant, *Corpus Evangelicorum* existimata sua gravamina contra Catholicos detulerunt. Verum per ipsum Antipalladium ab Episcopo ejusque Capitulo editum jam dudum de æquitate causæ adeo luculenter conkitit, ut in Lutheranorum favorem nil amplius per Cæsaris decreta fuerit immutatum, sed Catholici in suis jurebus dicto scripto vindicatis quiete persistenterent.

§. LXVII.

Nova appellantium attentata.

Interim in Galliis continuatum est læicæ potestatis bellum contra Ecclesiasticos, qui notorie refractarios a Sacramentorum participatione & sepultura sacra excluderunt: specialiora ejusmodi facta usque ad annum hujus sæculi quinquagesimum septimum in Synopsin redigimus; id enim Lectori magis acceptum fore existimamus. Igitur anno Christi septingentesimo quadragesimo tertio Josephus Joyau tonsura clericali initiatus Parochum Parochiæ ad Peregrinos in Nannetensi Diœcesi apud Regium Nanentensem rerum capitalium Præfectum deferebat, quod is eidem sacram synaxin ob interpositam a Bulla *Unigenitus* appellationem præbere recusavit.

farit. Præfectus, cum hanc causam ad forum Ecclesiasticum abs controversia spectare, sibi persuasissimum haberet, Oratorem ad Episcopi officialem remisit; Josephus vero ab hac sententia ad Britanniae Parliamentum appellat, illud ergo Præfectum tanquam criminis reum pronuntiat, lataque sententia die vigesima secunda Maji illum pro reddenda ratione comparere jubet. Verum generales Cleri Procuratores hanc causam a laico tribunali ad regium suæ Majestatis Consilium evocant, & per sententiam die tertia Septembris pronuntiatam causæ decisionem obtinent: mox autem sequenti anno Rhenensis Curiae Præses in pari causa binas tulit sententias. Res ita accidit: Vieta Nobilis Virgo ex Parochia Rhenensi ad D. Petrum in gravem incidit infirmitatem ac die decima septima Septembris sacro Viatico muniri petiit. Thomasinus vero ejusdem Parochus declarabat, se ad infirmam Panem Eucharisticum deferre paratissimum esse, dummodo idoneo Confessarii testimonio vel oretenus vel scriptotenus constet, quod suam conscientiam rite expiarit. Hoc Parochi responsum pro sacramenti denegatione accipiebatur; quocirca contra Parochum æque ac contra Langleum Vicarium Generalem judicii acta instruuntur,

Sæc. XVIII.
 A. C. 1742.

tur,

Sæc. XVIII.
A.C. 1742

tur, & quidem contra hunc, quod rogatus, ut sacram Synaxin infirmæ administrari, Parocho injungeret, id facere recusasset, caussatus, quod præfati Parochi responsum pro vera denegatione habenda non esset. Die igitur decima octava Decembris nomine ægrotæ Virginis hanc in rem libellus supplex ad Curie Præsidem transmittitur, mox ergo decretum conditur, vi cujus præceptum, ut speciali edicto Parocho intimetur, ut ad præfixam diem mane hora decima in Curia compareat. At Parochus una hora, priusquam compareret, suas vindicias scriptotenus transmissit, & causam suam ad competentem Judicem transmitti petiit. Verum hæc fori declinatio, etiamsi pluribus Regii Consilii decretis firmata fuisset, a Præside non modo flocci habebatur, sed etiam is die decima octava Decembris pronuntiabat sententiam, qua nulla habitata ratione petitionis a Parocho interpositæ circa causæ remissionem ad forum Ecclesiasticum, mox prælecto articulo trigesimo anni 1605. Thomasinus Parochus condemnatus fuit, ut intra duarum horarum spatium ægrotæ Virgini sacrum Viaticum administraret, secus omnium proventuum privatione, & ipsius domesticæ suppellectilis jactura præter omnes litis expensas multandus esset.

esset. Insuper sententiæ hujus iniqui-
tatem auxit, quod disertis verbis in ea
exprimeretur, eam omnino executioni
esse dandam, etsi qualiscunque opposi-
tio fieret, aut appellatio interponeretur,
& sine præjudicio ratione qualitatis
hujus causæ. Percepta hac sententia
Parochus declarabat, quod suo respon-
so firmiter inhæreret: quapropter satel-
lites omnia ejus bona, totamque su-
pelectilem abstulerunt.

Sæc. XVIII.
A. C. 1742.

Sacrilego hoc mandato tam altum
Christo Domino. Ecclesiæ ac jurisdic-
tioni Ecclesiasticæ vulnus fuit infli-
ctum, ut universus Clerus promptum
non minus quam efficax remedium op-
ponere vel maxime necessarium duce-
ret: cum ergo Præsules Gallicani con-
tra violentas ejusmodi usurpationes Re-
gis Christianissimi auxilium patroci-
niumque sibi semper præsto esse, certo
scirent, hinc suas quoque querelas in
Augustissimum sinum summa cum fidu-
ciâ effundunt; nec id sine sperato suc-
cessu; quippe cognita rei causa mox
Ludovicus XV. Franciæ Rex die vige-
sima secunda Januarii anno post Chri-
stum natum millesimo septingentesimo
quadragesimo quinto sanctioris sui con-
silio decretum promulgari iussit, quo u-
traque Præsidis sententia die decima
Hist. Eccles. Tom. LXXVII. X x octa-

Sec. XVIII. octava Decembris pronuntiata tanquam
A. C. 1742. irrita & nulla declaratur, damnatur de-
 creta supelectilis ac reddituum occupa-
 tio, ac severe omnibus & singulis, ne
 has Præsidis sententias in rem suam
 vertant, interdicitur; præterea cunctis
 Præsidialis Curiae Judicibus sub pæna
 amotionis ab officio inhibutum, ne
 imposterum talia attentata præsu-
 mant. Denique etiam ipsis injunctum,
 ut hoc Regii Consilii decretum tabulis
 præfatæ Curiae inserant.

§. LXVIII.

*Franciæ Regis studium pro Constitu-
 tionis observantia.*

Præter propriam ampliandæ auctori-
 tatis cupiditatem quædam Franciæ
 Parlamenta haud parum incitabantur
 a doctis quibusdam Clericis. Hos in-
 ter non infimi erant Berulliani Oratorii
 Patres, ex quibus non pauci Constitu-
 tionem *Unigenitus* ex frivolis causis cen-
 ties ac centies confutatis rejecerunt, ab
 ea provocarunt, & contempta Eccle-
 siæ Regisque auctoritate suæ appellatio-
 ni pertinaciter inhæserunt. Hujus ex-
 emplii pravitas, cum præsertim apud
 rudes oppido potens sit, Ludovici Re-
 gis pietatem, atque ardentem suam er-
 ga Constitutiones Apostolicas Zelum &
 reve-